

Виходить въ Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы
кажды роки по 4-й год попол. Літер. додатокъ
Бібліотеки найман. певтостії виходить по 3 печат. з
кожї кожного 16-го и последнаго для кожного місяця.

Редакція, адміністрація і енциклопедія підл. Ч. 44 ул.
Галицька.

Всі листи, посилки и реклами виложити пересылати
підл. адресою: Редакція і адміністрація „Діло“ Ч. 44 ул.
Галицька.

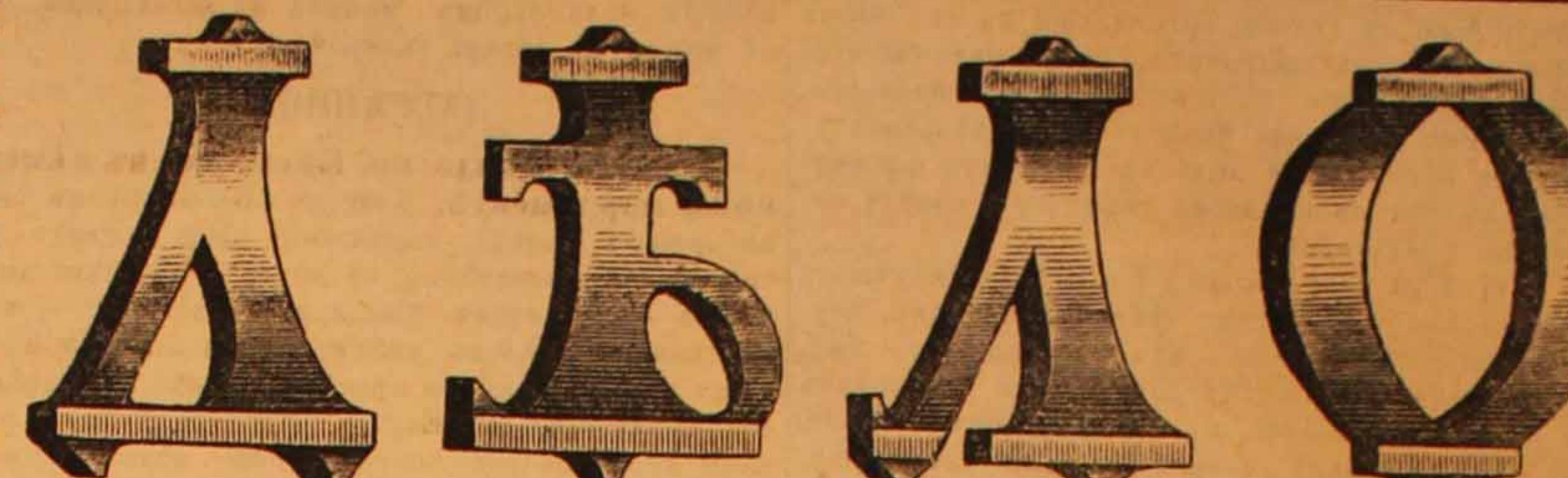
Рукописи не звергаються тільки на позерада «заслуги».

Поодиноке число стоить 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по цій 6 кр. а. в. якщо одразу
трохи початкові.

Реномовані поштові відомості від партії.

Предплату наложити пересылати франко (найлучше
поштовимъ переказомъ) до: Адміністрація часописа „Діло“
ул. Галицька Ч. 44.

Дробнички краєві.

Зъ давніхъ, патріархальнихъ часівъ
осталась намъ спомінка про ту роботницю,
що виходила на поле збирати колоски, остаю-
чеся за женевіями и тымъ прокормлювала себе
и свою матірь. Повѣсть та въ-давна глубоко
врушує насъ — може для того, що доля на-
шої галицької Руси точнісенько подбна до
долѣ тої бѣдної дѣвчини, що мусить корми-
ти тими окружками та дробничками, котрі
въ ряды-годи спадають въ богатою трапезу
нашихъ могучихъ сусѣдівъ. Окружки правъ
конституційнихъ, окружки репрезентації пар-
ламентарнихъ, окружки школъ, окружки під-
моги матеріальної, окружки автономії цер-
ковної — ось що властиво становить весь
нашъ набутокъ, — и коли червъ усильну
працю, посвящење и самобреченіе нашихъ
патріотівъ въ тихъ окружкахъ, въ тихъ по-
лишенихъ на низѣ колосочкахъ у насъ хочъ
разъ въ рокъ покажеся въ вісці мѣрку яч-
меню, то се чай-же не есть заслуга тихъ, що
та колосочки лишили збирати для себе
снопы и копы, але добутокъ нашої власної
працї. Не слѣдъ-бы, значиться, тымъ добродѣ-
жимъ таїкати намъ въ очи тою невеликою леп-
тою, тымъ малесенськимъ скарбомъ народного
самопознання и послугу, котрій мы теперь ма-
емо и котримъ надъ все мусимо дорожити.
Вы, добродѣї, до того скарбу не доложили
намъ майже нѣчогдесенько, але за те дуже
швидко позабували отъ тихъ безчисленныхъ
перешкодахъ, які мы стрѣчали бѣдъ
васъ на нашому власному полі, збираючи
мизерній колоски по тихъ сно-
пахъ и копахъ, котрій вы на свій хо-
сенъ забрали!

Але годъ! Кідаючи окомъ на те широке
поле нашого народного бѣдовання, мы не мали
намѣру пускати по вѣтъ въ широкій екс-
курсії, а толькі вказанити ще лишній разъ
те становище въ справахъ краєвихъ, на ко-
тромъ мы противъ нашої волї стоимо и стоя-
ти мусимо „ажъ до лѣпшихъ часівъ“. Зъ
своего боку, ідуши за примѣромъ тої біблій-
ної зарбницѣ, мы задумали збори колька
дробничокъ, колька покиненіхъ колосочковъ
изъ нивы нашихъ справъ краєвихъ; може
бути, що обмолоченій и вичищеній та колос-
ки дадуть намъ мѣрку якого небудь здорового
верна — хочьбы толькі верно правдивого и
тврежого погляду на наші справы краєві.

I. Tandem aliquando!

Позаякъ підлія многократно справдженії
приводи нашихъ вархівъ „кієвъ світъ, про-
пінаса грантъ“, — то й мы очевидно мусимо
зачати бѣдъ грунту, т. є. бѣдъ пропинації. Справа
тої преславної інституції съ д. 14 падо-
листа увійшла въ нову фазу, бо того дня комісія
пропинації при намѣстництвѣ ухвалила, що позаякъ справи оцѣнення вартости
пропинації майже всѣ уже скідченій, то въ
мысль §. 17 уставы о внесенню пропинації бѣдъ
дня 1 січня 1885 має розпочатись 26-лѣтній
періодъ, під часъ котрого ще пропинаціїне право
шникования и продажи горачихъ напоївъ
остається въ цѣлой своїй ненарушеній силѣ, а
въ р. 1911 властителі пропинації дстанутъ
індемнізацію за свое право пропинаціїне, а
надто встанутъ въ фактичномъ поєднанію

шниківъ, коршемъ и т. п. Львівській кореспон-
дентъ „Слово“ въ ч. 266 завдавъ себѣ працї
обчислити, колько то въ р. 1911 дстанутъ
управненій титуломъ індемнізації за право про-
пинаціїне? Съ днемъ 31 грудня 1884 — го-
ворить бѣдъ, — фондъ пропинаціїний (котрій
досі повсталъ въ оплаті шникарськихъ) виносі-
ти буде виши 2 мільйони. Бручи однакожъ
въ рахунокъ кругле число 2 мільйони и до-
пускаючи, що суму тую черезъ цѣлый про-
тагъ 26-лѣтній можна буде фруктифікувати
на складаний процентъ по 5 бѣдъ ста, одержи-
мо по 26 лѣтахъ виши 8 мільйонівъ. Додаю-

чи до того такъ само фруктифіковану суму, котра вже теперъ есть въ фонду пропинації, по
надъ 2 мільйони, и можливій дохідъ въ лосо-
вані, котрій такожъ завсігдь будуть фрукти-
фікувати, можна повишишь суму піднести на
9 мільйонівъ, але се вже буде максимумъ. По-
бѣдъ фруктифікації назираного вже капіталу
виплатити будуть и дальше до того фонду що-
рочній оплати шникарські. Оплати сї виносі-
ли въ першомъ роцѣ по заведеню уставы
300 000 ар., але бѣдъ того часу рокъ бѣдъ року
спадали, такъ що теперъ виносіти валідо вже
150 000 ар. рѣдно. Беручи въ рахунокъ можливіе
вімененіе дохіду що дохідъ той суми, треба припустити, що дохідъ той, рокъ-рѣдно
фруктифікований, за 26 лѣтъ вложити суму
6 мільйонівъ, такъ що съ повишишою сумою
було бѣ разомъ 15 мільйонівъ фонду пропина-
ційного. Коли хоче оптимистично від-
вілюватись на дѣло, може приняти навіть 18
мільйонівъ. Позаякъ сума чистого дохіду рѣ-
чного въ права пропинації въ цѣлому краю
виносить 3 мільйони, тоже управненій можуть
надійти індемнізації въ сумѣ 5—6-кратного
чистого дохіду рѣчного. Якъ на скапита-
лизованіе дохіду, то пропорція се дуже ліха —
дадав бѣдъ себѣ кореспондентъ, тимуочи, що н.
пр., при індемнізації панщини дано управнені-
нимъ 20-кратну вартость іхъ рѣчного дохіду
въ панщини, — „але хто памятав, якъ мало
бѣдъовано себѣ въ хвили ухваленія той уставы
въ соймѣ, для того повышиша пропорція буде
надъ сподівань виши“. А затымъ —
vivat пропінаса! vivat індемнізація пропінаса!

II. Конверсія довгу краєвого зъ р. 1873.

Рокъ 1873 бувъ однимъ въ найтяжкихъ
для нашого краю и означенівався мѣжъ ін-
шими мільйоновою пожичкою, взятою на усло-
віяхъ можливо найкористнѣїхъ. Пожичку тую покрито 6%-вими облигаціями, котрій въ додатокъ проданій були по курсѣ 82
за 100 ар., такъ що скарбъ краєвий не толькі
що дставивъ лише 820 000 але мусить сплатити
мільйонъ, але надто що мусить платити за тую
суму величаний процентъ. Нѣ диво затымъ, що
коли опосля фінанси краю трохи почали попра-
вляти, соймъ задумавъ сконвертувати тую
некористну пожичку, перемінити ї на низше
опроцентовану. хочь и розложену на довшій
части. Въ р. 1881 конверсію ухвалено, а властиво
ухвалено затягнути нову пожичку въ
сумѣ 3 800 000 ар., въ котрой мѣстився одна-
ко ж мільйонъ на желанію трансверзальну
и другій на дотацію банку краєвого. До суб-
скріпції на тую пожичку видѣль краєвий
старається притягнути якъ найбільше облигації
въ р. 1873 и для того оголосивъ, що буде при-
нимати іхъ замѣсть готовки по курсѣ значно
вишомъ надъ раті, а толькі трохи низшомъ
для курсу биржевого. Однакожъ капиталисти,
маючи въ рукахъ такъ високо опроцентова-
ний а певний паперъ, вовсімъ не квапились
взувати його, такъ що помимо лосованій и по-
мимо конверсії досі ще виши на бѣдъ міль-
йонъ тихъ облигацій находитись въ обігу, а
властиво въ рукахъ капиталистівъ, котрій на
торгъ грошевий іхъ вовсімъ не пускають.

Комісія буджетова встановлялася сего
року надъ тимъ фактомъ и рѣшила завдовзати
видѣль краєвий, щобъ встановивши вадъ
тимъ, якимъ-бы способомъ прискорити хдъ
конверсії и щадити краєви довголѣтній пла-
чення лихварськихъ процентівъ. Дописъ до
„Слово“ въ д. 26 падолиста каже намъ дога-
дувати, що видѣль краєвий носиться съ гад-
кою слѣдуючимъ способомъ налякати капіта-
листівъ. Мало-бѣ опублікуватись оповѣщанія,
що до якогось часу, н. пр. до 1 січня 1886
облигації въ р. 1873 будуть купуватись чи то
въ касѣ краєвий, чи въ банку краєвому по
цѣнѣ трохи виши бѣдъ вартости номіналь-
ної, а таї облигації, котрій до того часу не
будуть въ той спосібъ спроданій, по уплатѣ

речинця всѣ наразъ будуть вильсованій по
100 за 100 ар.

Безперечно, що таке сумаричне поступо-
ванье стрѣтить завзятій опбръ ізъ сторони
капіталістівъ, котрі досі привыкли до того,
що всѣ съ ними панькаються и котрі всяке
урванье бодай побѣ проценту въ своихъ ви-
сковъ уважаюти атентатомъ на ладъ и спокій
публичний. Мы въ своїхъ сторонахъ можемо ви-
дѣлови краєвому въ интересѣ краю бѣжати
только поводження на той — правду кажучи —
новой у насъ дорозѣ.

Наші кривди въ школахъ.

(Постороння рубрика).

Въ мѣстѣ Яворовѣ посвѣщало въ 1883/4 ро-
ць шкільномъ чотиро-класову школу мужеску
203 Русинівъ, 60 Поляківъ и 84 Жидовъ, а та-
кожъ школу жіночу 109 Русинівъ, 40 Польків
и 174 Жидовокъ, — отже разомъ 312 Русинівъ
и 100 Поляківъ. Польськихъ дѣтей, якъ бачимо
нема и третьої частини, а мимо того въ школѣ
язикомъ викладовимъ есть — языкъ поль-
ський.

Але найгорше дѣєся на яворівському перед-
мѣстю Наконечнє. Тутъ було въ 1883/4 роцѣ
Русинівъ 115, Поляківъ 14 а Жидовъ 4, — а
язикъ викладовий — польський! Таке множе-
ство дѣтей русівъ, що нѣкога не чують поль-
ського слова, мусить въ школѣ терпіти страшні
муки — мусить отповѣдати учителеви по поль-
ському! Повишише отношеніе чисель повторяється
дуже дробними отмѣнами кожного року. Теперъ
ходить до школи въ Наконечнѣ 118 Русинівъ,
13 Поляківъ и 6 Жидовъ.

ДОПИСИ.

Зъ Бѣбрки.

(Трагічний случай въ школѣ.) Въ 131 ч. „Дѣла“ було донесеніе, що въ Бѣбрцѣ лічива-
ніє нещаливий випадокъ въ школѣ. Доповідь
було подану тамъ вѣсть фактичними даними.
Три роки доходять, якъ до Бѣбрки прйшовъ
перенесений ізъ Щирця учитель п. Голембівський.
За тії три роки важка його рука дала
въ знаки неодній бѣдний дигітъ, а по-
страждали дѣти передъ нимъ не маючи гравіції.
Дня 13 л. падолиста по полуничні дѣти,
якъ видало, походили до школи, і якъ
дѣти, пустували. Межи іншими і одна 11-
лѣтна жідівочка въ І-шої класії вибрывала
вала по своему. П. Голембівський упомінувъ її.
а коли она і дальше тихо не сидѣла, витягнувъ її въ лавки простягъ черезъ коліна і
дає її два рази тростиню. По тѣмъ підвез-
чірку жідівочку вернула до лавки і помаду
пірвернулася. П. Голембівський кинувся ра-
тувати, прибігли два лѣкарі. — нѣчого не
помогло, дитина перестала жити, — вдається
крові валила. Трупа винесли въ школу, а не-
спічена товпа народа, якъ жідівъ такъ христіанъ,
супроводила ї до дому сердь проклятий
кріку нарика на школу. Була обдукція, есть
и раге лѣкарське, але таке, що не можна
собѣ виробити поняття о правдивій причинѣ
смерти дѣтіни.

Єсть се справдѣ сумній и нещітний
випадокъ, ставшій остаточно бѣдъ вадъ
учителя п. Голембівського. Самимъ ви-
падкомъ бѣдъ досить укараній. Але нѣгде
правди вѣсти: п. Голембівський ставивъ въ
Бѣбрцѣ неможливимъ — якъ у власнѣмъ ін-
тересѣ, щоби не бѣвѣжувати іягрично-ся рани-
ми совѣстю и не утратити поваги учитель-
ской, — такъоже викладовій въ школі и мешканцівъ въ
Бѣбрцѣ, бо коли до сеї пори було велике противіе него розяреніе, то по
свѣтѣ слухається до крайності. Дѣти
якакоїсь єї виду. Чи зможе наука поступати
при такихъ обставинахъ, — нѣхай педагогія
викаже свої погляди, нѣхай осудить і рада
санитарна... Протоколы въ судѣ, переслуху-
ваніе дѣтей въ школѣ не причиняється до під-
несення поваги учителя сердь дѣтей... Варіа-
ції мѣсцева ради школи вуалила дати п. Голембівському іншу класу до ведення дѣтей,
— але се не може мати користі, лихъ тимъ
не затрояє. Неправдою єсть, будь-бо рабинъ
кинувъ клятув на всѣхъ жідівъ, просила-
чи дѣтей до брецької школи. Клятив нѣ
яко не було, а єсть толькі отраза до школи
— варіано якъ межи жідіами, такъ і межи
христіанами, съ тою толькі ріжницею, що

Представи въ „Діло“ для Америки для Россії:	

<tbl_r cells="2" ix="5" maxcspan="1

которой то цели пороссылавъ у вѣтъ стороны краю квостинорѣ съ отвѣтными пытками, на что получивъ вѣчно много отвѣтей, якъ отъ читаленъ такъ и поединокъ лаць, широ приклонныхъ напому дѣла и труда. Тымъ горячими помочнами камъ нашого дѣла не можемъ не высказати на сѣмъ мѣсци щиро подаки, якъ такожъ позволяе моякѣ, до которыхъ дѣшили наші квостинорѣ, чтобы не залишили ихъ вышовити въ намъ прислати. Дальше рѣшивъ кружокъ выдати творы и письма пок. В. Навроцкого, згроидивъ уже поѣтѣй материалы; I-шій томъ того выдавництва появится вѣже сими днами. На сѣмъ мѣсци звертаемося до Вп. Земляковъ съ просьбою, чтобы численно предплатою запомогли выдавництво такъ многоцѣнныхъ и на полѣ економіи въ настѣ майже однокихъ творовъ, тымъ бѣльше, что условій предплаты ду же приступай, бо 25—28 аркушовъ друку за 2 зр. Свѣтлый Выдѣлъ „Про-свѣты“ наѣ пріимѣ отъ насъ щиро „сласи Бѣгъ“ за те, что зложеньемъ предплаты на 25 примѣрниковъ допомѣгъ намъ въ дѣлѣ того выдавництва.

Такожъ въ выконуваню заложеної собѣ задачи устроилъ кружокъ поль часть лѣтніхъ ферії велику вандровку молодежи рускої въ подѣбрской сторонѣ дрогобицкѣ въ нашу прекрасну Гуцульщину. Про ту вандровку було пъ ско-бѣмъ часѣ на сѣмъ мѣсци обширнѣше спра-вованье.

Не менше старался кружокъ о заснованье у себѣ власної специальнїй библіотеки — и уда-вался въ тѣ цѣли особливо до славянскихъ ученыхъ товариствъ, занимающихъ предметомъ етнографії, щоби збогатили библіотеку кружка своими выдавництвами, и повелось ему придобити 19 поважныхъ и цѣнныхъ творовъ. Особено же дякуємо Вп. п. Українцеви за его щедрый даръ въ книжкахъ.

Съ відчестою мусить кружокъ пѣднести, що запрошено имъ въ члены-кореспонденты мужъ много заслуженій для литературы и науки, не откалии своеї цѣнної моральної и матеріальнї помочи, и просить тыхъ Вп. мужъвъ на дальне заховати для своихъ молодыхъ послѣду-вателівъ столько прихильности и теплонъ жичливости, якъ дотеперь для нихъ заявляли.

Оть Кружка етнографично-статистичного.
О. Ярема, голова. Я. Кулачковский, секретарь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(† Франц-Іосифъ Рудигир.) Найважнѣй-шою вѣстю политичною въ теперѣшній хвили есть смърт епископа зъ Линцу Рудигира, которому всѣ газеты безъ рѣжнїцъ политичнїхъ поглядѣвъ по-свящаютъ довшъ або коротшъ згадки посмертнї. Умершій въ суботу днѧ 29 листопада Рудигиръ бувъ однімъ зъ найвѣйтнѣшихъ членовъ ав-стрійскаго епископату за разомъ однімъ зъ най-виднѣйшихъ дѣятелѣвъ въ борѣ католицкого церкви противъ либеральнихъ інституцій державы.— Умершій уродився днѧ 6 цвѣтня 1811 р. въ ма-лѣмъ сельцѣ въ Форарльбергу Партененѣ, а днѧ 12 цвѣтня 1835 р. принялъ рукоположеніе на священника. Епископъ призвавъ его до званія учительского, наслѣдкомъ чого Рудигиръ удався до Вѣдна для дополненія своихъ студій, а оттакъ обнявъ катедру моральной въ Бриксенѣ. Зъ-ѣттамъ покликано Рудигира до Вѣдна на директо-ра студій въ духовнѣмъ засѣданію „Trintaneum“, де продовжавъ свое званіе учительске якъ ц. к. наадворный капелланъ ажъ до покликанія его на приходъ Інненхенъ. Познѣйше получивъ бѣмъ мѣ-ще крълошанина въ Бриксенѣ въ 19 грудня 1852 р. именовано его епископомъ въ Линцу. — Въ р. 1854 выдавъ Рудигиръ першій свой пастыр-скій листъ, а недово потому піднѣсь бѣнъ гадку будовы величавої катедры въ Линцу. Еписко-пови Рудигирови завдачу велике число монасты-рѣвъ свое основанье. Яко проводникъ „церкви вониствууючої“ выступивъ Рудигиръ майже рѣ-ночно съ оголошеніемъ основныхъ законовъ. Въ борѣ противъ конфесійныхъ законовъ стоявъ бѣнъ на становищѣ Пія IX, который назавъ сѣ законы противнѣи праву. — Въ борѣ противъ власти державной мусѣвъ бѣнъ попасти въ кон-флікѣ и 12 липня 1869 р. стававъ передъ су-домъ приложныхъ, обжалованый о злочинѣ заколоченіи публичного склою. — На основѣ од-ноголосного вердикту приложныхъ, узнавшаго его виновнѣи, засудивъ судъ Рудигира на 14 днѣвъ вязницѣ, кару однакожъ дарувавъ ему цѣсаря. Конфліктъ межъ Рудигиромъ а правителствомъ заострився, коли ему отобрано добра Гаретенъ и Глянкъ, которъ министерство „мѣщанськѣ“ винди-кувало для религійного фонду. Зарадженіе се зѣбъ ажъ министръ бар. Конрадъ и звернувъ Рудигирови забрани добра. — Въ спрахахъ по-литичнїхъ бравъ умершій незвичайно живу у-частъ и такъ при случаю своихъ визитаций ка-нонічнїхъ, якъ въ церквѣ, въ листахъ пастыр-скихъ и прасѣ выступавъ ду же завзято противъ либерализма, ставляючи всюду девизу, що „Богъ належить бѣльше слухати, якъ людей“. — Минувшого лѣта выдавъ бѣнъ пастырске письмо, взымаюче вѣрнїхъ до борѣ выборовъ въ имъ интересѣ католицкїй церкви, а за 4 недѣль після листу его въ всѣхъ церквахъ высшої Ав-стрії отправлялись публичнїй молитви за „добрѣ“ выборы до сойму. — Въ умершомъ стратиле клерикальна партія въ Австрії набѣльшого и наенергичнѣшаго свого провідника.

(Шѣблній касы щадничїй.) Въ виду знаме-нитыхъ результатовъ, якъ отнесли новозведеніи

поштовї касы щадничїй, иносито правительство зетъ, а що она при теперѣшнѣмъ користнѣмъ от-ношено политичнѣмъ Чеховъ не включена, се не можна въ загалѣ заперечити.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Друга бесѣда кн. Бисмарка въ Іммѣц-кому парламентѣ. Коли кн. Бисмарка въ сво-ѣй першої бесѣдѣ высказавъ сївой поглядъ на змагання соціалистовъ, то друга его бесѣда дала доказъ — впроѣмъ вже давно звѣтнїй — хто властиво въ Европѣ робить іній порядки и въ чѣхѣ рукахъ нынѣ єї судьба спочиває. Эѣ бесѣды сеї выказується, що Европа єсть цілкою въ ру-кахъ новихъ податківъ, а центрум постановило Пѣдчась даскусъ надъ буджетомъ маїтъ соціа-тівовѣдею на звѣтнїй погляди кн. Бисмарка на тарізмъ и при сїй случайності оказантъ на ми-ліївъ зробила такъ въ парламентѣ якъ и въ цѣ-конференції африканськїй поступають скоро-дая нарады зъ всѣхъ дотеперѣшнїхъ засѣданій. Постановлено именно, що не вольно побрати-ти такои за товары ввозовїй, котръ потребнѣ суть докладнѣ оправодаванье за послѣднїй рокъ о посту-пѣ культury въ краяхъ надъ Конгомъ. Обгово-ривано дальше оправу вольної плавбы на рѣкахъ цѣлу котлину рѣки Конго и єї устья, при чѣмъ Конгомъ не смѣ понести жадної шкоды. Пору-гомъ. — Зъ Берлина доносять, що переговоры съ по-дімократичнїми державами вже такъ доспѣли, що днами наступить.

Іммѣчина. Помимо трикратної бесѣдъ цюлова 180 голосами противъ 99. Отакъ сїй на-зивали дальша нарады надъ етатомъ. Вольнодум-лера. Признакою оснѣ отвѣтѣа була засітіїї кан-ца. Бисмаркомъ слово высказана колись Ласкерови: „Не згадуй похібки моїї молодостї“.

Бисмарка ухваливъ парламентъ дієть для ду-вало дальша нарады надъ етатомъ. Вольнодум-лера. Бисмарка Генелью на его замѣдли-ла. Бисмаркомъ слово высказана колись Ласкерови: „Не згадуй похібки моїї молодостї“. Бисмарка охвальнѣ парламентъ дієть для ду-вало дальша нарады надъ етатомъ. Бисмарка на тарізмъ и при сїй случайності оказантъ на ми-ліївъ зробила такъ въ парламентѣ якъ и въ цѣ-конференції африканськїй поступають скоро-дая нарады зъ всѣхъ дотеперѣшнїхъ засѣданій. Постановлено именно, що не вольно побрати-ти такои за товары ввозовїй, котръ потребнѣ суть докладнѣ оправодаванье за послѣднїй рокъ о посту-пѣ культury въ краяхъ надъ Конгомъ. Обгово-ривано дальше оправу вольної плавбы на рѣкахъ цѣлу котлину рѣки Конго и єї устья, при чѣмъ Конгомъ не смѣ понести жадної шкоды. Пору-гомъ. — Зъ Берлина доносять, що переговоры съ по-дімократичнїми державами вже такъ доспѣли, що днами наступить.

Англія. Въ палатѣ лордѣвъ выступивъ лордъ Нортбрюкъ въ защищѣ теперѣшнїй флоты англійской и заявивъ: Правителство постановило удержати вѣрховодство Англія на морѣ. Ая-нійсь и выдає далѣко бѣльше корабльвъ воен-ліївъ панцирныхъ нѣжъ Франція. Постановлено звѣтнїй засѣданіїї засунутралізувати цѣлу котлину рѣки Конго и єї устья, при чѣмъ Конгомъ не смѣ понести жадної шкоды. Пору-гомъ. — Зъ Берлина доносять, що переговоры съ по-дімократичнїми державами вже такъ доспѣли, що днами наступить.

Туреччина. До „Pol. Согг.“ доносять, що мѣжъ Туреччиною зъ Россію прішло до угоды въ справѣ Дарданелльвъ, подола котромъ Россія вольно буде що року възвылати кораблями черезъ Дар-данелль 1500 россійскихъ жовнѣровъ або ново-браницѣвъ. за кождый разъ лишь треба буде до сего брати отвѣтъ Порты Ферманъ на перѣздѣ, що симъ способомъ доказати, що нѣхто бѣльше не має права перѣзджати сюди кораблями военными такъ якъ сего жадає трактать цар-скій зъ 1856 р. — Порта захадзала днѧ 29 падо-люста черезъ свого посла въ Парижію посольни, на якїй підставѣ заняла Франція Таджур, порто-вѣ мѣсто надъ червонимъ моремъ. Єсть дуже вимѣрнѣмъ, що ѿ спраїв прїде передъ афри-канської конференції въ Берлінѣ. Таджур есть мѣсто, котре вже давнѣйше хотѣла занятии Англія и жадала до сего приволенія Порты.

НОВИНКИ.

— Зъ Золочеви пишуть намъ: При выборахъ ду-рады новѣтової въ Золочевѣ днѧ 2 с. м. выбрали зъ групи сель: 1) Семко Юркевичъ, 2) Захар-чукъ Михаїль, 3) Наливайко Теодоръ, 4) Курник Іванъ и 5) Юрко Кухаръ, селяне; 6) Дръ І. Весолоцкій адвокатъ; 7) І. Онишкевичъ потарь зъ Зборова; 8) Антонъ Василевский, посөворъ зъ Торгова; 9) о. Грабинський Іоаннъ зъ Кутора; 10) о. Тарнавський Юстинъ зъ Підмъю; 11) о. Луцкій Теодоръ зъ Годова и 12) о. Винтонський Карло зъ Бужка. Выборы не впевнѣ удались, а причину того належить припинити тымъ Рус-намъ, мірскимъ и духовнѣмъ, для которыхъ спра-вы народнїй цѣлкомъ рѣвнодушнїй, або такими, що не съ нами голосували (о. Матковскій зъ Снови-ча), або въ тымъ, що будучи выборцами, не яв-лися (о. Н. Коначъ зъ Бѣднанѣ). Не треба забу-вати, що се золочевскїй округъ...

— Регуляція контргу має бути — якъ доносять Рококъ, органъ Ригера — вже рѣшучо залаго-дженна ще на теперѣшнїй сесії ду-рады державной.

— Въ Вашицяяхъ на Буковинѣ отбулося днѧ 23 л. падолиста о. р. торжественне благословеніе по-вонї церкви, котру будовано зъ складкъ, якъ въ сусѣднїй Галичинѣ збирались. Черезъ колька-деть лѣтъ істнованія тутешнаго руско-кат. душ-пастырства, отправлялося богослуженіе въ лат-коштѣ. Що таке комбрне не могло користно вплинути на розвѣй душпастырства що въ на-слѣдокъ тогого богато людівъ нашихъ на чуже по-вонї приставало, — надъ тымъ не потребно розвѣ-тия. Дасть Богъ, може бѣтъ теперъ, коли своя

